

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

**VÄINÄMÖINEN,
de held wiens naam niemand kon uitspreken**

absurd-komisch verteltheater voor jongeren

door

1880

Tom Bruynooghe

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2013
Nr.3148

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste DRIE tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *VÄINÄMÖINEN* op te voeren moet de naam van auteur *TOM BRUYNOOGHE* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2013/220/005
ISBN 978-90-385-12228

© 2013 Toneelfonds J. Janssens/Tom Bruynooghe
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bgnt Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(Onbeperkt aantal spelers)

Zuiden

VÄINÄMÖINEN : Oude wijze tovenaar
 ILMATAR : Moeder van Väinämöinen, en dus oermoeder
 ILMARINEN : Smid uit het Zuiden, goede vriend van Väinämöinen
 AINO : Meisje uit het Zuiden, zus van Jouka
 JOUKA: Jong tovenaartje
 SUOMA : Moeder van Aino en Jouka
 VIPUNEN : Dwerg die eigenlijk een reus blijkt te zijn
 TROLLEN : Pesten graag mensen en vertellen graag stoere verhalen

Noordland

LOUHI : Heks, koningin van het Noordland
 HANNO : Heer van het Noordland, hoewel zijn vrouw Louhi meer te zeggen heeft
 LEENA : Dochter van Louhi en Hanno
 TOVENAARS : Waren bijeengekomen voor een congres of om te kaarten in het Noorden

Rest

LEMMI : Roekeloze jongeman
 AAMU : Moeder van Lemmi
 MEISJE 1-5 : Meisjes uit Saari, waaruit Lemmi een lief wil kiezen
 KYLLI : Meisje uit Saari. Wordt het lief van Lemmi
 MARJATTA : Oude vrouw, duikt overal op
 POIKA : Baby, duikt overal op, zegt soms onverwachte dingen
 VANHA : Oude man. Duikt overal op
 DIEREN : Duiken overal op. Geen tekst
 VINK : Is blind, maar vangt vissen op de geur
 HIISI : Natuurgod. Zou graag serieus genomen worden, maar dat lijkt moeilijk.
 AINIKKI : Blijkt ieders zus te zijn (Ilmarinen, Lemmi, Leena)
 KRIJGER 1-5 : Krijgers van Louhi, maar ook mannen van de maagden
 MAAGD 1-4 : Vrouwen die een eiland bewonen waar Lemmi terecht komt
 SOA-SISTERS : Dochters van Marjatta en de wind. Kunnen mannen ziek maken...
 VOGEL : Dankbare vogel omdat Väinämöinen niet alle bomen heeft laten omhakken

AANWIJZINGEN BETREFFENDE HET DECOR

Graag laat ik aan de regisseur de vrijheid zelf zijn scenografie uit te werken. Toch geef ik een aantal tips mee om het decor aan te pakken.

Het stuk speelt zich op verschillende locaties af. Verschillende huizen (gevels) kunnen verschillende landstreken voorstellen (Noordland, Zuidland, passages onderweg).

Tijdens het stuk komen verschillende mensen in het water terecht. Een gat ergens in het podium al dan niet gevuld met water kan daarvoor wenselijk zijn, maar er zijn zeker nog andere creatieve oplossingen te bedenken.

KORTE INHOUD

Beeld je een kampvuur in op een koude Finse winteravond. In dekens gewikkeld zitten mensen te luisteren naar het verhaal van de verteller. Je wordt één van hen. Je laat je betoveren door de fantasie van het verhaal. Je gaat met een oude tovenaars mee op zoek naar een lief. Je strijdt mee met de jeugd tegen de ouderen. Je lacht met dwergen die reuzen zijn, met helden die geen helden zijn en met een naam die je niet eens kan uitspreken. Je laat je onderdompelen in de vreemde wereld van de Finse mythologie.

Väinämöinen, de held wiens naam niemand kon uitspreken, is een episch-heroïsch, maar absurd-komisch stukje verteltheater met een hoog showgehalte. En dat allemaal voor een tovenaars die maar niet aan een lief geraakt.

NOG EEN EXTRAATJE

Tijdens het stuk duelleren verschillende tovenaars met elkaar. Hiervoor kan men de acteurs goocheltrucs laten doen op scène, maar dat kan net zo goed met behulp van een choreografie opgelost worden.

En o ja: hoe spreek je die naam nu uit? Fonetisch schrijf je hem als volgt: æinæmøinen. - Uitspraak : ‘Vijjnijmeujnen’

EERSTE DEEL

Scène 1: Genesis (*Marjatta, Ilmatar, Väinämöinen, Vogel, Vipunen*)

(*Doek voor scène neer/dicht. Marjatta leest voor. Ilmatar verborgen in het water.*)

MARJATTA : In het begin schiep God hemel en aarde. De aarde was nog woest en doods, en duisternis lag over de oervloed, maar Gods geest zweefde over het water. God zei: 'Er moet licht komen,' en er was licht. God zag dat het licht goed was, en scheidde het van de duisternis. Het licht noemde hij dag, de duisternis noemde hij ...

ILMATAR : (*vanuit water*) Zeg, moederke, uit welk boek lees jij voor? Dat klinkt hier niet juist!

MARJATTA : Sorry, verstrooid. Ik herbegin: In het begin schiep Ukko de lucht en de zee. De zee was nog weids en leeg, en eenzaamheid lag over de golven, maar de dochter van de lucht dreef op het water.

ILMATAR : Dat ben ik. De dochter van de lucht. Ilmatar. Aangenaam.

MARJATTA : Maar Ilmatar was vreselijk alleen.

ILMATAR : O mijn god, wat ben ik alleen. Alleen, alleen. Met niets dan water om me heen.

MARJATTA : Ukko had medelijden en stuurde de wind op haar af.

ILMATAR : De wind? Komt die me nog een beetje pesten of wat?

MARJATTA : En de jonkvrouw raakte zwanger van de wind.

ILMATAR : Wat? Komt hij me een beetje bezwangeren of wat? Hé, vetzak, blijf met je poten van mijn lijf. Au! Weg jij. Oe! Ah! Ja! Oh dat is fijn! Ja! Ja! Woehoe!

(*Ilmatar op*)

MARJATTA : En zo werd Ilmatar elke dag ronder en ronder, en dreef ze rond op zee. Aangezien er vóór haar nog nooit iemand zwanger was geweest, wist ze niet

hoe lang dit zou duren. Na een jaar dacht ze:

ILMATAR : Komaan, zoontje van me, ben je nog niet groot genoeg om eruit te komen?

VÄINÄMÖINEN : (*verborgen*) Nu al? Mama, ik begin het hier net gezellig te vinden.

ILMATAR : Oké, ik wacht wel nog even.

MARJATTA : Twee jaar later wou ze het nog eens proberen.

ILMATAR : Zoon, mijn geduld raakt op. Ik wil je zien. Nu!

VÄINÄMÖINEN : Geduld mam, ik maak grotschilderingen in je buik. Die moeten eerst af.

ILMATAR : Oké, ik wacht wel nog even.

MARJATTA : Na tien jaar begon ze een beetje kwaad te worden.

ILMATAR : Jongen, als je er nu niet uitkomt, geef ik je bij je geboorte een naam waar we allebei nog spijt van zullen hebben!

VÄINÄMÖINEN : Sorry mam, ik kan hier echt niet weg nu, ik heb nieuwe gordijnen gehangen, en ik moet daar toch eerst van kunnen profiteren!

ILMATAR : Oké, ik wacht wel nog even.

MARJATTA : Zo gingen vele jaren voorbij en werd de jonkvrouw voller en voller. Maar Ilmatar was toch niet zo alleen als ze dacht. Op een dag was daar plots een vogel. Zomaar. Floep. Uit het niets. Daarmee is het raadsel van de kip en het ei ook opgelost.

VOGEL : Godverdomme toch, ik moet dringend leggen.

ILMATAR : Ik ook!

VOGEL : Ik moet dringend leggen, en ik vind nergens plaats voor een nest. Ik vind nergens land.

ILMATAR : Ja, slimmeke, dat is nog niet geschapen.

VOGEL : Godverdomme toch. En ik sta hier op barsten.

ILMATAR : Wel, ik ook!

VOGEL : Schone, ronde jonkvrouw, zou ik uw knie mogen gebruiken om mijn eieren te leggen en ze uit te broeden?

ILMATAR : Als je een mooi liedje voor me zingt.

MARJATTA : En zo geschiedde. Al gauw werd de knie van Ilmatar door al dat gebroed warmer en warmer. En warmer en warmer. En ...

ILMATAR : Zeg, dat begint hier wel heet te worden, he!

MARJATTA : Zo werd het hardgekookte ei uitgevonden.

ILMATAR : Dat begint hier serieus pijn te doen!

MARJATTA : Bij het openbarsten van een tweede ei, werd de omelet uitgevonden.

ILMATAR : AU!

MARJATTA : De pijn werd Ilmatar teveel. Ze schudde de eieren van haar knie. Die vielen in stukken uiteen in zee. Met een dooier schiep Ilmatar de zon. Een eierschaal diende voor de einder. Van het eiwit maakte ze eilanden.

VOGEL : Ei-landen. (*Af*)

MARJATTA : En van de grote koek maakte ze het land. Ze ging helemaal op in haar scheppingswerk.

VÄINÄMÖINEN : Man dat is hier saai! Zeg, mama, als je het goed vindt, zou ik er eens uit willen.

ILMATAR : Even geduld, schat, mama is bezig.

VÄINÄMÖINEN : Ja maar, mama, ik heb je nu toch genoeg laten wachten?

ILMATAR : Mama is bezig!

MARJATTA : En zo wachtte de jongen. Je kan je wel voorstellen dat het een hele klus is om met samengekoekte stukken eiwit, eigeel en eischaal een land te scheppen. De jongen wachtte tien jaar, twintig jaar, en na dertig jaar dacht hij:

VÄINÄMÖINEN : Nu is het genoeg! Ik ben een volwassen man, ik geraak hier wel uit. Lukt het niet langs onder, dan ga ik wel langs boven! (*op*)

MARJATTA : Zo werd de onderwaterbevalling uitgevonden en kwam de jongeman op aarde. Van zijn moeder kreeg hij de naam... Kreeg hij de naam ... Miljaar.

VÄINÄMÖINEN : Väinämöinen!

MARJATTA : Ja, die naam. En die ... euh ... die ...

VÄINÄMÖINEN : Väinämöinen!

MARJATTA : Ja die, die ging het pas geschapen land verkennen.

VÄINÄMÖINEN : (*achter doek*) Man dat is hier saai. Er is hier niets. En dan overdrijf ik nog niet eens.

MARJATTA : Maar daarmee overdreef euh Dinges een beetje. Er was daar namelijk wel ene Sampsa, zoon van het land. En om het Dinges aangenaam te maken, zaaide die bomen. Overal bomen.

VÄINÄMÖINEN : Overal bomen. Hmm, die boslucht... (*loopt even rond*) Man dat is

saai, overal bomen, ik zie door die bomen het bos niet. Ik wil plaats. Plaats voor een huis. Met een sauna. En een grote garage. Ik wil beton. Geen bomen.

MARJATTA : Dus besliste Dinges de bomen om te hakken.

VÄINÄMÖINEN : *(naar voor)* Ik? Ik ben pasgeboren, dat is zwaar werk, hoor!

MARJATTA : Dus besliste Dinges de bomen om te laten hakken.

VÄINÄMÖINEN : Maar wie gaat dat doen?

(Vipunen op als dwerg met schoenen onder de knieën gebonden)

VIPUNEN : Ikke!

VÄINÄMÖINEN : Jij?

VIPUNEN : Ja! Wat?

VÄINÄMÖINEN : Maar jij bent...

VIPUNEN : Wat?!

VÄINÄMÖINEN : Ik bedoel, ik wil je niet beledigen, he, maar jij bent... Ik bedoel, heb je die bomen al eens goed bekeken?

VIPUNEN : Ga je nu nog zeggen wat ik ben?

VÄINÄMÖINEN : Een dwerg! Sorry, een minder grote medemens.

VIPUNEN : *(staat op)* Haha, gefopt. Ik ben eigenlijk een reus. Kom, waar staan die bomen? Er gaat hier gehakt worden! *(achter doek, doet zijn werk)*

MARJATTA : Zo hakte de reus alle bomen om.

VÄINÄMÖINEN : Laat nog eentje over he!

MARJATTA : Zo hakte de reus alle bomen om, maar liet hij nog eentje over.

(Doek open)

VOGEL : *(komt op, vliegt tegen boom)* Au! Godverdomme toch! Met mijn bek tegen een beuk! Wie heeft die idiote boom hier gezet?

VÄINÄMÖINEN : Ik, idiote vogel! Zodat jullie nog een plaats zouden hebben om een nest te bouwen.

VOGEL : Dat is fijn van je. Dank je. Je mag een wens doen.

VÄINÄMÖINEN : Dan wil ik een lief. Ik ben er oud genoeg voor.

VOGEL : Oud genoeg? Je bent veel te oud voor een lief. Je had nooit zo lang in je moeder mogen blijven. Sorry, ik kan je niet helpen, meneer Va...., meneer Ve,..

MARJATTA : Väinämöinen. Waw, ik kan het! Ik kan het! Ve ... Va ... Ah, neen, toch niet.

Scène 2: Jouka (*trollen, Väinämöinen, Jouka, Aino, Suoma*)

TROL 1 : Ach, mens, laat het publiek toch gerust. Die zitten hier echt niet te wachten op boompjes en vogeltjes en eitjes.

TROL 2 : Zie ze in slaap vallen.

TROL 3 : Zie die mevrouw geeuwen! Zo een mond!

TROL 1 : Wat de mensen willen is actie!

TROL 2 : Spanning! Sensatie!

TROL 3 : Blote vrouwen!

TROL 2 : Zwijgen jij!

TROL 1 : Dus, grootmoedertje, ophoepelen, wij nemen het over. Met het verhaal van Jouka.

(Trollen jagen Marjatta van podium)

TROL 2 : De jonge Jouka.

TROL 3 : Met zijn zalige zus...

TROL 2 : Zaliger.

TROL 3 : Zaligst.

TROL 2 : Zaliger. Ze is dood.

TROL 1 : Hou jullie mond. Dat mag het publiek nog niet weten. Er was eens een jonge man, Jouka

(Jouka en Suoma op. Suoma heeft mand vol wasgoed dat ze ophangt.)

TROL 2 : En die jonge man had gehoord dat Vaina... Weinei...

VÄINÄMÖINEN : Väinämöinen! Is dat nu zo moeilijk?

TROL : Dat die dus, een beter tovenaar was dan hij.

JOUKA : Mama, mama, ze zeggen dat die tovenaar van hier verderop een beter tovenaar is dan ik.

SUOMA : Jongen toch, hebben ze je weer geplaagd? Je moet er niet naar luisteren. Het zijn allemaal dommeriken.

JOUKA : En toch zal ik bewijzen dat ik een betere tovenaar ben.

SUOMA : Een betere tovenaar dan wie?

JOUKA : Dan die ... dan die ... Je weet wel.

SUOMA : Jongen toch, je kan niet eens zijn naam uitspreken. Hoe denk je te gaan bewijzen dat jij een betere tovenaar bent? Hij is zoveel ouder dan jij. Hij kent zoveel meer spreuken.

JOUKA : Begin jij nu ook al? Zie je wel, de hele wereld is tegen mij. Je zegt dat ik een prutser ben!

SUOMA : Maar neen, jongen, dat zeg ik toch niet, ik zeg alleen...

JOUKA : Dat ik geen goede tovenaar ben... Ik wou dat ik met papa meegegaan was...

SUOMA : Zwijg me over die vent! Ga naar je kamer!

JOUKA : Ik wil niet! Ik wil gaan vechten tegen Va..., Ve...

SUOMA : Jaja, je bent schattig. Naar bed nu. Het is tijd.

JOUKA : (*druipt af*) En toch zal ik tegen hem strijden.

SUOMA : Doe dat maar in je dromen.

TROL 1 : Wat denk je nu? Dat onze jonge held zomaar zou gaan slapen?

TROL 2 : Zonder dat zijn moeder het zag, glipte Jouka het huis uit, rende naar zijn strijdswagen, en racete zo snel hij kon naar het erf van ...

TROL 3 : Van wie?

TROL 2 : Je weet wel.

TROL 1 : Maar onze oude tovenaar was net onderweg naar de stad, om er zijn zoektocht naar een lief te starten. Het onvermijdelijke gebeurde.

TROL 3 : Botsing! Wreed accident! Blikschade! Geen doden! Twee gewonden!

JOUKA : Nondegodver! Dat ook nog! Hé, ouwe kon je niet uitkijken!

VÄINÄMÖINEN : Sorry, ik lette even niet op.

JOUKA : En wie ben jij dan wel, die ongestraft tegen mij durft te rijden?

VÄINÄMÖINEN : Ik, ik ben Väinämöinen.

JOUKA : Ben jij euh ... ? De beste tovenaar van de streek?

VÄINÄMÖINEN : Ach, dat wordt wel eens gezegd.

JOUKA : Aha! Je geeft dus toe dat ik misschien een betere tovenaar ben dan jij?

VÄINÄMÖINEN : Niet overdrijven, he. Wie ben jij wel?

JOUKA : Ik ben Jouka. Jouka de verschrikkelijke. De beste en slimste tovenaar van deze streek.

(Väinämöinen lacht beheerst)

Ga je met me lachen? Beweer jij misschien slimmer te zijn dan ik? Kom, bewijs het!

VÄINÄMÖINEN : Kennis is relatief, jongeman.

JOUKA : We gaan niet moeilijk doen, meneer dinges, laten we vechten om de titel van beste tovenaar. Het is duidelijk dat één van ons hier teveel is. Grijp je toverstok. Dit wordt een duel op leven en dood.

VÄINÄMÖINEN : Kom, jongen, is dat niet een beetje overdreven?

JOUKA : Jij bent mijn moeder niet! Ga je nog vechten of hoe zit het?

(Toverduel/choreografie)

VÄINÄMÖINEN : Jongen, dit spelletje heeft lang genoeg geduurd. Ik betover jou. Ik zorg dat je je geen centimeter kunt bewegen. Petrificus totalus!

TROL 1 : Die bezwering had hij recent nog geleerd van een jonge man met een vreemd litteken op zijn hoofd.

JOUKA : Alsjeblieft, meneer, laat me gaan, ik geef toe, jij bent de beste tovenaar!

VÄINÄMÖINEN : Neenee, je hebt gezegd dat jij dat was. Bevrijd jezelf maar!

JOUKA : Alsjeblieft, je krijgt al mijn pokemonkaarten!

VÄINÄMÖINEN : Neen is neen, jongeman.

JOUKA : En mijn verzameling zeldzame stenen en fossielen!

VÄINÄMÖINEN : Ik zei neen.

JOUKA : Mijn mooie jonge zus dan?

VÄINÄMÖINEN : Neen! ... Wat zei je?

JOUKA : Mijn zus in ruil voor mijn vrijheid!

VÄINÄMÖINEN : Waarom niet? Zeg haar dat ze zich klaarmaakt. Ik kom haar morgen ophalen. En, jonge Jouka, je leert het wel.

TROL 1 : Blij dat hij zich weer kon bewegen, racete de jongeman terug naar huis.

TROL 2 : Maar ook bang. Want hoe moest hij dit nu aan zijn moeder uitleggen?

TROL 1 : Bij het oprijden van het erf was hij dan ook erg zenuwachtig.

(Jouka rijdt tegen de muur)

TROL 3 : Boem! Knal! Wreed accident! Blutsen en builen! Voertuig pette totale!

SUOMA : *(vanuit huis)* Godverdomme, Jouka, waar heb je gezeten?!

TROL 1 : Om een lang verhaal kort te maken: Mama was niet zo tevreden met de stommiteiten van haar zoon.

(geroep en geschreeuw, gegooi van servies)

TROL 3 : Geroep en geschreeuw, gegooi van servies.

TROL 2 : En om het nog wat korter te maken: Jouka's zus Aino was al helemaal niet tevreden.

(geroep en geschreeuw, gegooi van servies)

TROL 3 : Geroep en geschreeuw, gegooi van servies. Zware woorden vallen.

(bons)

SUOMA : *(op)* Kom, meisje, stop nu met wenen. Ik weet dat je het niet leuk vindt, maar het zal moeten. De tovenaer is een machtig man, en we mogen hem niet weigeren.

AINO : Mama, ik wil niet!

SUOMA : Ik weet het, meisje, maar onthoud ook dat hij heel rijk is. Je zal bij hem niets

tekort komen.

AINO : Mama, ik wil niet!

SUOMA : Meisje, denk ook eens aan onze naam. Aan onze familie. Wat is er toch van ons geworden? Mijn vent weggelopen, mijn zoon knettergek en een dochter die niet wil luisteren.

AINO : Mama, ik wil niet!

SUOMA : Hou nu toch eens in godsnaam je mond! En stop met wenen. Je ziet er niet uit. Wat moet hij wel niet van je denken als hij je komt halen?

AINO : Mama, alsjeblieft, je moet me helpen. Je moet me verstoppen!

SUOMA : Kom, kind, stop met die flauwekul. Ga eens kijken welke kleren je gaat aandoen morgen. Weet je wat, je mag iets uit mijn kleerkast kiezen. Maakt dat je niet blij? Dat je al zo een grote meid bent?

AINO : Ik wil helemaal geen grote meid zijn! Ik wil niet met die ouwe trouwen!

SUOMA : Mijn gele jurk! Met dat gouden boordje. Die had ik aan toen ik je vader voor het eerst ontmoette. Hij zal je beeldig staan die jurk! Kom, droog je traantjes. Ik zie je al voor me. Net zoals ik toen ik bleekjes en beverig voor je vader stond.

AINO : Ik hoop dat mijn huwelijk met die ouwe even lang zal duren als het jouwe!

SUOMA : Jij duivels kreng! Naar je kamer! En stop met wenen!

(Aino af)

TROL 1 : De volgende dag stond ...

VÄINÄMÖINEN : Väinämöinen (*klopt aan*)

TROL 1 : ... haar al vroeg op te wachten.

SUOMA : Wie daar?

VÄINÄMÖINEN : Väinämöinen!

SUOMA : Kom, meisje, haast je .... Wacht nog even, meneer ... En stop met wenen! ...
Ze is nog niet aangekleed, meneer.

TROL 3 : Dat vond meneer natuurlijk niet zo erg.

TROL 2 : Maar nadat ze met haar kleren ook haar stoute schoenen aangetrokken had...

TROL 3 : Mooi! Poëtisch!

TROL 2 : Kwam het meisje naar buiten en zag ze voor het eerst haar echtgenoot.

AINO : Bwah, je bent nog lelijker dan ik gedacht had! (*terug naar binnen*)

SUOMA : Aino! (*duwt haar terug op*)

VÄINÄMÖINEN : Geeft niet, mevrouw, ik heb ze wel graag een beetje tegendraads...

Kom maar, meisje, wil je je nieuwe huisje niet zien?

AINO : Neen!

VÄINÄMÖINEN : Oh, kijk eens naar die boosheid in haar oogjes... Is ze niet mooi?

Kom dan, meisje, kom.

AINO : Ik denk er niet aan!

VÄINÄMÖINEN : Kom, poesje, kom, kom, kom.

(Väinämöinen steekt zijn hand uit. Zij bijt erin.)

Au! Jij krenk! Mevrouw, ik laat het aan u over. Ik vertrek nu. Als ze morgen niet naar mij komt, dan kom ik haar met geweld halen. En dat wil u niet!

SUOMA : Nee meneer, zeker meneer. Aino, wees eens lief voor de meneer! Bied je verontschuldigen aan, Aino.

AINO : Jullie zijn allemaal zot! Oud en dwaas en zot!

SUOMA : Aino, zo spreek je niet tegen volwassenen. Naar je kamer! Het spijt me, meneer. Ze mist een vaderfiguur.

VÄINÄMÖINEN : Geen probleem. U lost het wel op voor me? Tot morgen!

TROL 1 : Zo had het meisje nog een dag uitstel gekregen.

TROL 2 : Uitstel van executie.

TROL 3 : Om te vuren ... vuur!

TROL 1 : Maar het meisje was natuurlijk de zus van haar broer.

TROL 2 : Dus zal het u niet verwonderen dat ze 's nachts het huis uitglipte. Om een beetje tegen een boom te gaan praten.

TROL 3 : Tegen de boom, die ze grootmoeder wilg genoemd had.

TROL 1 : Zwijg, stommeling, dat is een ander verhaal.

AINO : Mijn bovenste beste beuk. Wat gebeurt er toch allemaal? Waarom moet ik trouwen met een oude man die ik niet eens ken? Die ik niet eens leuk vind? Kon ik maar met jou trouwen, lieve boom. Jou ken ik tenminste. Had ik maar

een touw, dan knoopte ik me op aan jouw mooie takken. Had ik maar een mes, dan sneed ik me open en dan kon jij met je lieve wortels mijn bloed opzuigen. Ik zou mijn hoofd wel tegen jouw bast willen kapot beuken, maar dan ben ik bang dat ik jou pijn zal doen. Ach, laat alsjeblieft een van jouw takken op mijn hoofd vallen. Laat de bliksem jou treffen en mij erbij. Dan sterven we samen een romantische dood. Maar neen, ik moet trouwen met een oude vieze tovenaar. Bah, ik voel me vuil bij het idee alleen al. Ik ga me wassen in de beek. Oei, ik verlies zomaar mijn evenwicht! Ai, ik val! En ik kan niet zwemmen!

TROL 2 : Zo stierf het meisje een wel heel ongelukkige dood.

TROL 1 : Toen haar moeder het nieuws vernam, huilde ze beken en rivieren.

SUOMA : Oh, het is allemaal mijn fout!

TROL 2 : Toen de tovenaar het nieuws vernam, huilde hij zeeën en oceanen.

TROL 3 : Vijf koeien, twee schapen en een hond kwamen om in het water.

VÄINÄMÖINEN : Oh, het is allemaal mijn fout!

TROL 1 : Toen het waterpeil weer gezakt was, vond euh ...

VÄINÄMÖINEN : Väinämöinen

TROL 1 : ... het wel genoeg geweest. Hij besliste te gaan vissen.

VÄINÄMÖINEN : Het is genoeg geweest. Ik ga vissen!

TROL 2 : Hij ving een zalm zo groot als hij er nog nooit een gevangen had.

VÄINÄMÖINEN : Jawadde: zo een beest! Dat heb ik nog nooit gevangen.

TROL 1 : Hij wist niet dat hij Aino in zijn handen had, die na haar dood in een zalm veranderd was.

TROL 3 : Haha, een bakvis!

AINO : Hé, Väinämöinen!

VÄINÄMÖINEN : Wie roept mij? Wie kan mijn naam uitspreken?

AINO : Ik ben het. Aino. Ik ben een vis geworden.

TROL 3 : Haha, een visvrouw!

VÄINÄMÖINEN : Aino! Ik heb je terug!

AINO : Mij terug? Ik ben een vis! Ik stink!

VÄINÄMÖINEN : Ja, dat is waar. Jammer. Maar ik kan je in een bokaal zetten.

AINO : Ach, zielige oude man, wat kan je nu met een vis doen?

VÄINÄMÖINEN : Ja, daar vraag je me wat. Toen je nog leefde kon ik je wel opeten, maar nu? Wacht eens...

AINO : Gooi me toch terug! En zoek je een andere vrouw. Naar het schijnt zitten de mooie vrouwen in het Noordland. Dat fluisteren de andere vissen, die hier rondzwemmen.

TROL 1 : De tovenaar volgde de goede raad van deze vis en spande zijn kar in.

TROL 2 : Maar ...

TROL 3 : Suspens, spanning en sensatie...

TROL 1 : De jonge Jouka zon op wraak. Wraak omdat hij in het duel verslagen was, en wraak omdat zijn moeder nu voor altijd kwaad was op hem.

SUOMA : (*vanuit huis*) Jouka, waar zit je?

TROL 2 : Hij nam zijn pijl en boog en legde zich in een hinderlaag. En hij wachtte....

SUOMA : Jouka?

TROL 1 : En wachtte...

SUOMA : Jouka, verdomme ...

TROL 2 : En toen ging het snel. De oude tovenaar passeerde. Jouka spande zijn boog, mikte en zoef ...

TROL 1 : ... daar ging de pijl. Hij raakte de tovenaar, die pardoes uit zijn kar tuimelde en in het water terechtkwam.

TROL 2 : En hij kon ook al niet zwemmen...

JOUKA : Mama, het is gelukt! Het is gelukt! Ik heb wraak genomen op de onuitspreekbare! Ik heb het gedaan, mama!

SUOMA : Jij dekselse jongen, waar heb je gezeten? Kom hier, over mijn knie! Hier zeg ik je! Hier! Pak aan! Dommerik! En hier! Jij bent net je vader, jij!

Scène 3: Noordland (*Trollen, Aino, Väinämöinen, Ilmarinen, vogel, Leena, Louhi, Poika, Marjatta, Vanha*)

TROL 1 : Ondertussen lag onze oude toverheld in het water. En het water was...

TROL 2 : ... koud.

TROL 3 : ... en nat.

TROL 2 : ... en prikte in zijn ogen en dat vond hij niet fijn.

TROL 3 : ... en het was vuil water. Bah, dacht ie.

AINO : Jongens, als jullie willen vertellen over iemand die aan het verdrinken is, moeten jullie dat aan een ervaringsdeskundige overlaten.

TROL 1 : En wat zullen wij gaan doen intussen?

AINO : Weet ik veel. Naar huis gaan? Mama heeft visjes gebakken.

TROL 2 + 3 : Visjes! Joepie! (Af)

AINO : Ondertussen ligt onze oude toverheld dus in het water. Hoewel de woeste stroming hem bestookt, houdt hij dapper staande.

VÄINÄMÖINEN : Zeg maar liggende.

AINO : Tot hij het op een bepaald moment saai begint te vinden, en hij vaststelt dat zijn tenen verschrompeld zijn, want dat krijg je als je te lang in het water ligt. Toen ik vroeger een bad nam ...

VÄINÄMÖINEN : Al goed, al goed, ik vind het hier saai, ik wil hier weg, help, help.

AINO : En wie komt daar aangevlogen?

VOGEL : Hé, ouwe makker van me? Wat doe jij zo ver van huis? Visjes aan het vangen?

VÄINÄMÖINEN : Ach, gevederde vriend van me, ik was op weg om een vrouw te zoeken, maar mijn plannen zijn samen met mij in het water gevallen. En nu geraak ik er niet meer uit.

VOGEL : O, geen probleem, ik help je wel. Kom maar op mijn rug zitten.

VÄINÄMÖINEN : Ho, wacht eens. Mijn moeder heeft me ooit gewaarschuwd geen gevleugelden te vertrouwen. Waarom zou ik naar je luisteren?

VOGEL : Omdat je hier uit en aan een lief wilt geraken. Weet je, kerel, jij hebt er ooit voor gezorgd dat hier nog één boom bleef staan voor ons, vogels. Nu kan ik iets terug doen voor jou, dus kom snel op mijn rug zitten voor ik me bedenken.

AINO : En zo was de eerste luchtdoop in de geschiedenis van de mens een feit.

VÄINÄMÖINEN : Amai, dat is hoog.

VOGEL : Amai, dat is zwaar. Als je jezelf niet lichter kan toveren, zal ik je hier moeten afzetten.

VÄINÄMÖINEN : Geen probleem, ik vind de weg wel. Ik ben voor niets of niemand bang. Ik ben Väinämöinen!